

har bekendtgjort, hvor Hunden opholder sig, samt at det er hans Hensigt at dræbe den, hvis Eier en ikke inden den nævnte Tidsfrist melder sig og erstatter den Skade, som den muligen har forvoldt."

10) En ny § 6 tilføies, saalydende:

"De Hunde, som Lov af 23de Februar 1866 hjemler Beboerne af Færøerne Ret til at holde, henhøre ikke under nærværende Lov."

Underændringsforslag af Bonne, Forchhammer, Brasch, Dresing, Müller, S. Andersen, Magius og Thalbiger til Udvalgets Endringsforslag Nr. 9 til § 5:

1) Tallet „3" forandres til „8".

2) Efter Slutningen tilføies:

"Eigeledes betaler Eier en Omkostningerne ved Bekendtgjørelserne og erstatter 16 ø daglig for Hundens Røgt."

Formanden: Det vil sees, at det af den 3die Landsthingsmand for 11te Kreds (S. M. B. Andersen) tilligemed 8 andre Medlemmer stillede Endringsforslag gaaer ud paa en heel ny Affattelse af Lovudkastet med en ny Titel. Der er dernæst stillet en Række af Endringsforslag af Udvalget, og dertil er der atter af den 1ste Landsthingsmand for 8de Kreds (Bonne) med syv andre Medlemmer stillet to Underændringsforslag. Jeg sætter først det af den 3die Landsthingsmand for 11te Kreds tilligemed 8 andre Medlemmer stillede Endringsforslag særskilt under Forhandling. Den 1ste Landsthingsmand for 10de Kreds (Jessen) har Ordet.

Jessen: Paa Medforslagsstilleres og egne Begne skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at Hovedforskjellen mellem det af os stillede Endringsforslag og det til 2den Behandling fra Udvalget fremkomne Lovforslag er den, at der efter vor Anskuelse vil findes Sogne omkring paa Landet, hvor der ikke er nogen som helst Trang til at lægge en Skat paa Hundene, medens det derimod efter Udvalgets Mening

er rigtigt at paalægge en saadan Skat overalt. Søvrigt antager jeg, at de ærede Medlemmers Trang til at høre tale om dette Hundelovs-forslag er saa fuldstændigt fyldestgjort ved 2den Behandling, at jeg ibetmindste foreløbigt bør indskrænke mig hertil.

Ordføreren (Tobiesen): Jeg kan saa ganske tiltræde, hvad den ærede Taler htrede om videre Tale angaaende denne alt saa længe diskuterede Sag, men jeg maa dog fremhæve, at hele Udvalgets Betragtning af Regjeringens Lovudkast i denne Sag, en Betragtning, som endog har gjort, at Udvalget har fundet det rigtigt at foreslaae Thinget et heelt andet Ud-kast, selvsølgelig ogsaa maa gjøre sig gjældende imod det nu foreliggende Forslag, som er fremkommet til 3die Behandling, og det i en for-øget Grad, idet dette Endringsforslag ikke gaaer ud paa at fastsætte visse Lovregler, under hvilke Communalbestyrelserne og Sogneforstanderska-berne uden videre kunne indordne sig, forsaavidt de maatte ønske det; Communalbestyrelserne og Sogneforstanderskaberne ville ikke efter samme finde visse for dem umiddelbart anvendelige Bestemmelser særdisge, saaledes som Tilfældet vilde have været efter Regjeringens Ud-kast. Communalbestyrelserne skulle ifølge Endrings-forslaget træde activt op; de skulle ikke blot ønske at komme ind under Lovforslagets Regler, men de skulle endogsaa ifølge den sidste Bestemmelse i Endringsforslagets § 3 vedtage eller foreslaae de Regler, hvorefter de ville have Afgiften opkrævet og anvendt. Dette er dog at stille over-ordentlige og bethdelige Fordringer til de com-munale Bestyrelser, at de først selv skulle lave visse Regler og derefter bede Justitsministeren om, at de maae indordne sig derunder. Og om end Grundtrækkene for disse Regler ere givne i Placaten af 29de October 1824, maatte Sogne-forstanderskaberne dog lægge en heel Deel til med Hensyn til Opkrævningen og andre Spørgs-maal. — Men selv om de Betragtninger, som ved 2den Behandling bleve gjorte gjældende imod et lignende Forslag, som det nu forelig-gende, og til hvilke jeg i det Hele her kan henholde mig, ikke maatte erkjendes for at ramme dette Endringsforslag, saa forekommer det mig dog, at det lider af en